

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

**de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,**

**tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/50987 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 17 april 2007 in het geding
tussen:**

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 september 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) de aan (hierna: de vreemdeling) verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 april 2007, verzonden op 18 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat appelland (hierna: de staatssecretaris) een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank, samengevat weergegeven, ten onrechte heeft overwogen dat er onvoldoende aanknopingspunten bestaan voor de conclusie dat de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, omdat de minister onvoldoende blijkt heeft gegeven te zijn ingegaan op de opmerkingen van de vreemdeling betreffende de taalanalyse van 21 oktober 2005 (hierna: de taalanalyse). Volgens de rechtbank wordt in de taalanalyse niet weersproken dat de vreemdeling, zoals hij steeds heeft gesteld, uit Soedan afkomstig is, welke stelling de vreemdeling met ingezetenverklaringen heeft onderbouwd, en staat geen rechtsregel eraan in de weg dat de in de taalanalyse getrokken conclusie met betrekking tot de stamafkomst op een andere wijze wordt weerlegd dan door het overleggen van een contra-expertise.

Hiertoe voert de staatssecretaris aan dat een contra-expertise het aangewezen instrument is om de conclusies van de taalanalyse te weerleggen en de vreemdeling van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. De rechtbank heeft volgens de staatssecretaris miskend dat de door de vreemdeling geuite kritiek op de taalanalyse zich beperkt tot verklaringen ten aanzien van de mogelijkheid dat taal door bepaalde omstandigheden wordt beïnvloed, waarmee echter niet alsnog de gestelde herkomst en etniciteit aannemelijk worden gemaakt, zodat deze kritiek in het bestreden besluit volgens de staatssecretaris terecht is gekwalificeerd als kritische kanttekeningen. Voorts heeft de vreemdeling geen afdoende verklaring gegeven voor het niet kunnen verschaffen van concrete informatie over zijn afkomst. Daarom bestaat volgens de staatssecretaris geen grond

voor het oordeel dat de taalanalyse onvoldoende zorgvuldig tot stand is gekomen. Voorts kunnen de door de vreemdeling overgelegde nationaliteitsverklaring en de ingezetenenverklaringen volgens de staatssecretaris niet afdoen aan de conclusie van de taalanalyse, omdat reeds in het besluit van 21 september 2006 is aangegeven dat met de nationaliteitsverklaring de etniciteit en afkomst van de vreemdeling niet aannemelijk worden gemaakt en met betrekking tot de ingezetenenverklaringen niet vaststaat dat deze de vreemdeling betreffen, omdat de vreemdeling zijn identiteit nimmer heeft onderbouwd.

2.1.1. Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, als bedoeld in artikel 33 van de Vw 2000, worden ingetrokken, indien de desbetreffende vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt, dan wel gegevens heeft achtergehouden, terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen van de verblijfsvergunning zouden hebben geleid.

2.1.2. De vreemdeling heeft in zijn asielaanvraag verklaard dat hij afkomstig is uit het Nuba-gebergte in Soedan. In het besluit van 21 september 2006 heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat, nu uit de taalanalyse naar voren is gekomen dat de vreemdeling eenduidig is te herleiden tot een spraak- of cultuurgemeenschap binnen Soedan, maar hij eenduidig niet is te herleiden tot een spraak- of cultuurgemeenschap binnen het Nuba-gebied, de vreemdeling, mede gezien de verklaringen die hij heeft afgelegd omtrent zijn herkomst en etniciteit, onjuiste gegevens heeft verstrekt met betrekking tot zijn herkomst.

2.1.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 16 december 2004 in zaak no. 200406434/1, ter voorlichting van partijen aangehecht), ligt het op de weg van de minister om, indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning asiel op de voet van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, aannemelijk te maken dat zich de daarin vermelde intrekkingsgrond voordoet. Als door de minister aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de desbetreffende vreemdeling om het door de minister geleverde bewijs te weerleggen.

2.1.4. Zoals de Afdeling voorts eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 juli 2004 in zaak no. 200401127/1, ter voorlichting van partijen aangehecht), kan een vreemdeling de conclusies van de taalanalyses inzake zijn herkomst weerleggen door het laten verrichten van een contra-expertise. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De desbetreffende vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan.

2.1.5. De vreemdeling heeft, ondanks dat hij hiertoe in de gelegenheid is gesteld, geen contra-expertise laten verrichten. Er bestaat geen grond voor het oordeel dat de taalanalyse, die als een deskundigenadvies kan worden aangemerkt, onbegrijpelijk of niet concludent is. Ook de rechtbank is niet tot zodanig oordeel gekomen. Met de taalanalyse heeft de minister dan ook aannemelijk gemaakt dat de vreemdeling inzake zijn herkomst onjuiste gegevens heeft verstrekt.

De rechtbank heeft in de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden, dat bij personen die uitsluitend Arabisch spreken het Nubische dialect wordt verdrongen, hij hooggeschoold is, islamitisch onderwijs heeft genoten, thuis alleen Arabisch heeft gesproken en door zijn studie in Syrië met andere Arabische dialecten in aanraking is gekomen en de conclusies uit de dossieranalyse opgesteld door de Taalstudio als eerste fase van een contra-expertise, ten onrechte grond gevonden voor het oordeel dat sprake is van meer dan alleen kritische kanttekeningen en de minister derhalve de taalanalyse niet ten grondslag mocht leggen aan het door hem in het besluit van 21 september 2006 ingenomen standpunt dat de vreemdeling zijn nationaliteit en afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Voorts heeft de rechtbank niet onderkend dat ook de door de vreemdeling overgelegde documenten niet tot een ander oordeel kunnen leiden, nu uit de overgelegde nationaliteitsverklaring de niet weersproken Soedanese nationaliteit blijkt, maar niet de door de vreemdeling gestelde afkomst uit het Nuba-gebied en er met betrekking tot de ingezetenenverklaring geen concrete aanwijzingen zijn dat dit document op de vreemdeling ziet, nu hij zijn gestelde identiteit nimmer heeft gestaafd.

2.1.6. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het volgende overwogen.

2.3. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden komt de Afdeling niet toe. Over die gronden is door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin doet zich de situatie voor dat het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop ze betrekking hebben, onverbrekelijk samenhangen met hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geschil.

2.4. Gezien het voorgaande, zal het beroep tegen het besluit van 21 september 2006 alsnog ongegrond worden verklaard.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 17 april 2007 in zaak no. AWB 06/50987;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. A.L.P. van Os-Ravesloot, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

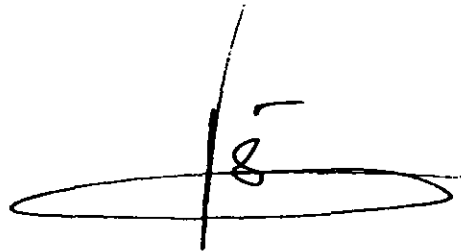
w.g. Van Os-Ravesloot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 september 2007

154-532.

Verzonden: 27 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummer: AWB 06/50987 BEPTDN



uitspraak van de meervoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken d.d.
17 april 2007

inzake

geboren op

an Soedanese

nationaliteit,

eiser,

gemachtigde: mr. N.J.A. Hennipman-Karlse, advocaat te Utrecht,

tegen een besluit van

de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en
Integratie, verweerder,

gemachtigde: mr. E.E.T. Scheers, werkzaam bij de onder verweerder ressorterende Immigratie-
en Naturalisatiedienst te Den Haag.

Inleiding

1.1 Eiser heeft op 3 augustus 1999 een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 22 december 1999 is hij in het bezit gesteld van een voorlopige vergunning tot verblijf met ingang van 3 augustus 1999 tot 3 augustus 2000. Bij beschikking van 5 oktober 2000 is het bezwaar tegen de weigering eiser toe te laten als vluchteling ongegrond verklaard en is de voorlopige vergunning tot verblijf verlengd tot 3 augustus 2001. De verleende verblijfsvergunning is omgezet met ingang van 3 augustus 2002 in een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij beslissing van 21 september 2006 heeft verweerder de verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd ingetrokken met terugwerkende kracht per 3 augustus 1999. Eiser heeft hier tegen beroep bij deze rechtbank ingesteld.

1.2 Het geding is behandeld ter zitting van de meervoudige kamer van 6 maart 2007, waar eiser in persoon is verschenen. Eiser en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

2.1 In geschil is of verweerder op goede gronden de aan eiser verleende verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd met terugwerkende kracht tot aan de ingangsdatum van de eerstverleende verblijfsvergunning heeft ingetrokken.

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Op grond van artikel 33 juncto artikel 35 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd asiel worden

ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de oorspronkelijke aanvraag zouden hebben geleid. Eiser heeft tijdens zijn asielprocedure verklaard dat hij uit Soedan afkomstig is en behoort tot een Nuba-bevolkingsgroep, afkomstig uit het Nuba-gebergte. Hij is aanvankelijk in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning bepaalde tijd asiel en deze is omgezet in een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd. Het Bureau Land en Taal (BLT) heeft op 9 februari 2005 een herkomstcheck verricht en daar de voorlopige conclusie aan verbonden dat eiser met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet etnisch Nuba is en niet afkomstig is uit het Nuba-gebergte. De taalanalyse van 21 oktober 2005 bevestigt dit. Geconcludeerd wordt derhalve dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt over zijn afkomst. Eiser heeft geen contra-expertise uit laten voeren; de dossieranalyse door de Taalstudio kan niet als zodanig aangemerkt worden. De eventuele onmogelijkheid de kosten van een contra-expertise te dragen komt voor rekening en risico van eiser. Het enkel plaatsen van kritische kanttekeningen kan er volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) niet toe leiden dat niet van de taalanalyse uitgegaan kan worden.

2.3 Eiser bestrijdt dit besluit en voert daartegen aan dat verweerder onvoldoende gemotiveerd heeft waarom er in het specifieke geval van eiser aanleiding was voor een nader herkomstonderzoek. Eiser heeft verder gesteld dat verweerder onvoldoende heeft gemotiveerd dat het voortschrijdend inzicht ten aanzien van de beoordeling van herkomstgegevens van vreemdelingen uit Soedan per 1 januari 2003 is ontstaan. Voorts heeft eiser aangevoerd dat verweerder niet uit kan gaan van de resultaten van de taalanalyse aangezien de taalanalisten geen rekening hebben gehouden met de specifieke omstandigheden van eiser. Eiser heeft ook nog gesteld dat de taalanalist niet deskundig is aangezien niet bekend is of deze linguïstisch geschoold zijn. Eiser heeft in dat verband een dossieranalyse overgelegd die is verricht door de Taalstudio, die het rapport Taalanalyse als onvoldoende heeft beoordeeld. Verder heeft eiser een nationaliteitsverklaring overgelegd, alsmede een ingezetenenverklaring van het bestuur van het bestuur van het volkscomité van de stad Dieng, alsmede een ingezetenenverklaring van de gemeente Dieng, die gelegaliseerd zijn door de ambassade in Kartoum.

2.4 Ingevolge artikel 33 Vw is Onze Minister bevoegd: a. de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen; b. een verleende verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te trekken.

2.5 In het eerste lid, sub a van artikel 35 Vw is bepaald dat de verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 kan worden ingetrokken indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen zouden hebben geleid.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.6 Het geschil spitst zich toe op de vraag of eiser onjuiste gegevens als bedoeld in artikel 35 van de Vw heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden. De bewijslast hiervoor ligt, gelet op de aard van de bestreden beslissing, primair bij verweerder.

2.7 De rechtbank overweegt allereerst dat gelet op jurisprudentie van de AbRS van 17 mei 2005 (NAV 2005/167) verweerder gemotiveerd uiteen dient te zetten wat de aanleiding is geweest voor een taalanalyse. Verweerder heeft in het voornemen en de bestreden beschikking dienaangaande aangegeven dat hij in de loop der tijd meer geavanceerde,

zaaknummer: AWB 06/50987 BEPTDN

blad 3

technische hulpmiddelen kan inzetten om de gegevens over de gestelde herkomst nader te onderzoeken. Op grond van deze toegenomen kennis is gebleken dat in het verleden een verblijfsvergunning aiaal is verleend aan Soedanezen van wie op grond van de huidige informatie twijfel zou kunnen ontstaan aan de gestelde herkomst. Om die reden worden Soedanezen die een eerste beslissing op hun asielerzoek hebben ontvangen voor 1 januari 2003 opnieuw onderworpen aan een herkomstonderzoek.

2.8 Aldus heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank afdoende gemotiveerd wat de aanleiding is geweest voor een nader onderzoek. De eerste aanleiding is algemeen van aard geweest en voortgekomen uit voortschrijdend inzicht met betrekking tot de herkomst van alle Soedanezen. Deze is gevolgd door een dossieranalyse die is neergelegd in het rapport van het BLT van 9 februari 2005, waarin is opgemerkt dat eiser nadrukkelijk heeft aangegeven dat hij behalve het Arabisch alleen enig Engels beheerst. Ook is daarin opgemerkt dat eiser "met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet etnisch Nuba is en niet afkomstig is uit het Nuba-gebied". Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder derhalve in hetgeen hiervoor is overwogen voldoende aanleiding kunnen zien verder onderzoek te doen naar de juistheid van de door eiser opgegeven nationaliteit.

2.9 Verweerder heeft verder onderzoek verricht door middel van de reeds eerder vermelde taalanalyse van 21 oktober 2005. In evengenoemde taalanalyse is onder meer gesteld dat het Arabisch van eiser eenduidig niet te herleiden is tot het Nuba-gebied en ook dat het Arabisch van eiser consistent de kenmerken vertoont van het Arabisch zoals het in Soedan wordt gesproken door etnische Arabieren. Eiser spreekt echter niet het Arabisch zoals het wordt gesproken door Arabische bevolkingsgroepen binnen het Nuba-gebied. Ook vertoont het Arabisch van eiser consistent niet de kenmerken van het Arabisch zoals het in Soedan wordt gesproken en heeft hij geen kennis van de Nuba-taal. Voorts is in het advies gesteld dat de vreemdeling redelijk op de hoogte is van de stad en omgeving. Aan te nemen is, dat hij genuïne tijd in deze stad heeft verbleven. Zijn kennis vertoont echter veel lacunes. De conclusie wordt getrokken dat eiser eenduidig valt te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan (niet Nuba).

2.10 De analist die het onderzoek heeft verricht is, blijkens het gestelde in evengenoemde taalanalyse geboren en getogen in het Nuba-gebied in Soedan, hij is moedertaalspreker van het Nyimang en van het Soedanets Arabisch. Daarnaast heeft hij een goede beheersing van het Engels en het Standaard Arabisch en een basiskennis van enige andere Nuba-talen. Hij heeft een academische opleiding genoten en in Soedan ervaring opgedaan met modern taalkundig onderzoek.

2.11 De rechtbank is van oordeel dat, mede gelet op hetgeen hierboven is aangegeven met betrekking tot de achtergrond en kennis van de desbetreffende taalanalist geen reden bestaat om te twijfelen diens deskundigheid. De bevindingen van de door deze deskundig te achten analist vormen naar het oordeel van de rechtbank dan ook voldoende aanknopingspunten om te twijfelen aan de gestelde stamafkomst, die de basis vormde voor het verlenen van eisers verblijfsvergunning.

2.12 Het lag daarom naar het oordeel van de rechtbank vervolgens op de weg van eiser om feiten en omstandigheden aan te dragen voeren die voor verweerder redengevend zouden moeten zijn om niettemin aan de bevindingen, geformuleerd in evengenoemde taalanalyse voorbij te gaan.

2.13 Eiser heeft bij zijn zienswijze overgelegd een ingezetenenverklaring met vertaling van de gemeente waarin wordt gesteld dat hij uit deze stad afkomstig is en voorts een ingezetenenverklaring van het bestuur van het volkscomité van de stad met vertaling. Beide documenten zijn gelegaliseerd door de Nederlandse ambassade in Khartoum. Eiser heeft verweerder de originelen aangeboden voor nader onderzoek. Ter gelegenheid van het gehoor naar aanleiding van het voornemen tot intrekking heeft eiser -samengevat weergegeven- gesteld dat bij personen die uitsluitend Arabisch spreken het Nubische dialect eigenlijk verdrongen wordt. Eiser heeft in dit verband voorts aangevoerd dat hij hooggeschoold is, islamitisch onderwijs heeft genoten en in zijn gezin alleen Arabisch werd gesproken. Ook heeft hij in een Arabisch land (Syrië) gestudeerd heeft, alwaar hij met meer Arabische dialecten in aanraking is gekomen.

2.14 Eiser heeft voorts door een medewerker van de Taalstudio een dossieranalyse laten uitvoeren als eerste fase van een contra-expertise. In deze dossieranalyse wordt -onder meer- gemotiveerd gesteld de kwaliteit van het Rapport Taalanalyse onvoldoende is. In dit verband wordt onder meer opgemerkt dat wanneer sprekers van verschillende dialecten Arabisch met elkaar in gesprek zijn, vaak "accommodatie" plaatsvindt en sprekers terugvallen op een meer "neutrale vorm van het Arabisch, hetgeen te meer speelt naarmate men hoger is opgeleid. Ook is spraakaanpassing aan de tolk mogelijk. Bovendien verblijft eiser sinds 1999 in Nederland, hetgeen eveneens van invloed is op het Arabisch dat hij spreekt.

2.15 Verweerder heeft uit de resultaten van de taalanalyse tezamen met de ongelooftwaardig bevonden verklaringen van eisers asielrelaas, alsook uit de omstandigheid dat eiser eerst in 2005 documenten heeft overgelegd, de conclusie getrokken dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt. De rechtbank vindt echter in de gedingstukken en het verhandelde ter zitting onvoldoende aanknopingspunten voor deze conclusie. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat de opmerkingen van eiser in zienswijze, nader gehoor en in beroep verder strekken dan enkel het maken van kritische kanttekeningen. Immers, gemotiveerd is aangegeven waarom naar de mening van eiser dient te worden voorbijgegaan aan de conclusie van evengenoemde taalanalyse van 21 oktober 2005. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder er in de bestreden beschikking onvoldoende blijk van gegeven daarop te zijn ingegaan terwijl dit, gelet op de aard van de tegenwerpingen en de onderbouwing daarvan wel op zijn weg had gelegen. Dit klemt temeer, daar in laatstvermelde taalanalyse niet wordt weersproken dat eiser, zoals hij steeds heeft gesteld, uit Soedan afkomstig is, welke stelling is onderbouwd met ingezetenenverklaringen. De rechtbank merkt in dit verband nog op verweerder in het bestreden besluit verwoorde standpunt, inhoudende dat het overleggen van een document niet de aangewezen manier is om de resultaten van een taalanalyse te weerleggen niet juist te achten nu naar haar oordeel geen rechtsregel eraan in de weg staat de daarin getrokken conclusie met betrekking tot stamafkomst op een andere wijze te weerleggen dan -bijvoorbeeld- het uitvoeren van een contra-expertise. De rechtbank voegt hieraan nog toe dat op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht rust nu sprake is van de intrekking van een begunstigende beschikking.

2.16 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, de artikelen 3:2 en 3:36 van de Awb. Verweerder zal worden opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.17 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. De kosten zijn op

zaaknummer: AWB 06/50987 BEPTDN

blad 5

grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-). Aangezien ten behoeve van eiser een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge het tweede lid van artikel 8:75 Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier.

Bealissing

De rechtbank:

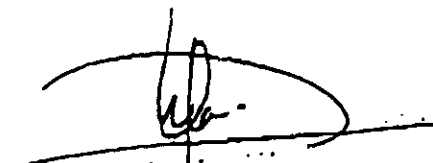
verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

draagt verweerder op binnen een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak opnieuw te beslissen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. F.M.D. Aardema, als voorzitter en de mrs. J.G.Th. Engelberts en H. Gorter, leden van de meervoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 17 april 2007, in tegenwoordigheid van mr. C.G.J.M. Moison als griffier.



de griffier



de rechter

afschrift verzonden op: 18 APR. 2007

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht is niet van toepassing.

Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

Justitie



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 MEI 2007	
ZAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
 de Staatssecretaris van Justitie
 te 's-Gravenhage
 appellant
 gemachtigde: mr. J.W.Th. Berg
 ambtenaar ten departemente

Tegen:
 de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht
 van 17 april 2007
 met kenmerk 06/50987

Inzake:
 met IND-kenmerk 9908.02.2053
 aan te duiden als verweerder
 gemachtigde: mr. N.J.A. Hennipman-Karels
 advocaat te Utrecht

Proceevertegenwoordiging
Den Haag
 Bordewijklaan 52
 2501 XR Den Haag

Postbus 30120
 2500 GC Den Haag

mr. E.T.P. Scheers
 070-7794275

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zitting houdende te Utrecht, van 17 april 2007, verzonden op 18 april 2007, met kenmerk Awb 06/50987 (*bijlage 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 21 september 2006 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 3 augustus 1999 heeft Mohamed Elmadani Noor el Deen (verder te noemen: verweerder) een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling.
- 2.2 Bij beschikking van 22 december 1999 is verweerder in het bezit gesteld van een voorlopige vergunning tot verblijf (vrv) met ingang van 3 augustus 1999 tot 3 augustus 2000. Bij beschikking van 5 oktober 2000 is het bezwaar daartegen ongegrond verklaard en is de vrv verlengd tot 3 augustus 2001. Bij uitspraak van 25 september 2001 is het beroep tegen de ongegrondverklaring van dit bezwaar ongegrond verklaard. Op 3 augustus 2002 is de vrv omgezet in een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd.
- 2.3 Bij beschikking van 21 september 2006 is deze vergunning met terugwerkende kracht per 3 augustus 1999 ingetrokken.
- 2.4 Bij de thans besproken uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.15 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Verweerder heeft uit de resultaten van de taalanalyse tezamen met de ongeloofwaardig bevonden verklaringen van elzers astelrelaas, alsook uit de omstandigheid dat eiser eerst in 2005 documenten heeft overgelegd, de conclusie getrokken dat eiser onjuiste gegevens heeft verstrekt. De rechtbank vindt echter in de gedlofstukken en het verhandelde ter zitting onvoldoende aanknopingspunten voor deze conclusie. De rechtbank noemt daarbij in aanmerking dat de opmerkingen van eiser in zijn zienswijze, nader gehoor en in beroep verder strekken dan enkel het maken van kritische kanttekeningen. Immers, gemotiveerd is aangegeven waarom naar de mening van eiser dient te worden voorbijgegaan aan de conclusie van evengenoemde taalanalyse van 21 oktober 2005. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder er in de bestreden beschikking onvoldoende blijk van gegeven daarop te zijn ingegaan terwijl dit, gelet op de aard van de tegenwerpingen en de onderbouwing daarvan wel op zijn weg had gelegen. Dit klemt temeer, daar in laatstvermelde taalanalyse niet wordt weersproken dat eiser, zoals hij steeds heeft gesteld, uit Soedan afkomstig is, welke stelling is onderbouwd met ingezonden verklaringen.

De rechtbank merkt in dit verband nog op verweerder in het bestreden besluit verwoorde standpunt, inhoudende dat het overleggen van een document niet de aangewezen manier is om de resultaten van een taalanalyse te weerleggen niet juist te achten nu naar haar oordeel geen rechtswegel traan in de weg staat de daarin getrokken conclusie met betrekking tot stamafkomst op een andere wijze te weerleggen dan -bijvoorbeeld- het uitvoeren van een contra-expertise. De rechtbank voegt hieraan nog toe dat op verweerder een verzwaarde motiveringsplicht rust nu sprake is van de intrekking van een begunstigende beschikking."

- 3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overweging van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.16 en 2.17 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grief tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

- 4.1 Ingevolge artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw 2000) kan een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vw 2000 worden ingetrokken, indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden terwijl die gegevens tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen of verlengen van de vergunning zouden hebben geleid.

- 4.2 Indien sprake is van intrekking van een verblijfsvergunning asiel op de voet van voormeld artikelonderdeel, ligt het op de weg van de Staatssecretaris aannemelijk te maken dat zich de daarin vermelde intrekkinggrond voordoet. Als door de Staatssecretaris aan deze bewijslast is voldaan, is het vervolgens aan de vreemdeling om het door de Staatssecretaris geleverde bewijs te weerleggen.

Vgl.: - *AbRS 16 december 2004, 200406434/1 (productie 1)*.

- 4.3 In het door verweerder bestreden besluit is de conclusie dat verweerder onjuiste gegevens heeft verstrekt - die tot afwijzing van zijn aanvraag zouden hebben geleid en op grond waarvan zijn verblijfsvergunning is ingetrokken - gebaseerd op de uitkomst van de in de onderhavige zaak opgemaakte taalanalyse, in relatie tot de gegevens die verweerder heeft verstrekt omtrent zijn herkomst en etniciteit. Uit deze taalanalyse is naar voren gekomen dat verweerder weliswaar eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Soedan, maar dat hij eenduidig niet te herleiden is tot het Nuba-gebied en niet aannemelijk is dat hij behoort tot een Nuba bevolkingsgroep, zoals door verweerder wordt gesteld. Op grond van de uitkomsten van deze taalanalyse heeft de Staatssecretaris de aan verweerder verleende vergunning in redelijkheid kunnen intrekken.

Vgl.: - *AbRS 19 mei 2005, 200409268/1, JV 2005, SR*

- 4.4 De Staatssecretaris merkt op dat, voor zover de rechtbank overweegt dat de omstandigheid dat verweerder eerst in 2005 documenten heeft overgelegd (mede) redengevend is geweest voor de conclusie dat verweerder onjuiste gegevens heeft verstrekt, deze overweging onjuist is. Immers, deze conclusie is, zoals hiervoor is aangegeven en is neergelegd in de bestreden

beschikking, gebaseerd op de uitkomst van de taalanalyse in relatie tot de gegevens die verweerder voor de beoordeling van zijn asielaanvraag heeft verstrekt. De door verweerder in de onderhavige procedure overgelegde documenten zijn hierbij, zoals gemotiveerd in de bestreden beschikking is overwogen, onvoldoende geacht om de resultaten van de taalanalyse te weerleggen. Het enkele aspect dat verweerder deze documenten eerst in 2005 heeft overgelegd heeft de Staatssecretaris derhalve niet (mede) ten grondslag gelegd aan de conclusie dat verweerder onjuiste gegevens heeft verstrekt.

- 4.5 De rechtbank lijkt in eerste instantie de conclusie dat verweerder in het licht van artikel 35, eerste lid, aanhef en onder a, Vw onjuiste gegevens heeft verstrekt en het onder 4.1 en 4.2 van dit hoger beroepschrift aangegeven toetsingskader te onderkennen, daar waar zij in rechtsoverwegingen 2.11 en 2.12 van de bestreden uitspraak aangeeft dat de bevindingen van de onderhavige deskundig te achten analist naar haar oordeel voldoende aanknopingspunten vormden om te twijfelen aan de gestelde stamafkomst, die de basis vormde voor het verlenen van verweerdere verblijfsvergunning en dat het vervolgens op de weg van verweerder ligt om feiten en omstandigheden aan te dragen die voor de Staatssecretaris redengevend zouden moeten zijn om niettemin aan de bevindingen geformuleerd in evengenoemde taalanalyse voorbij te gaan.

Vervolgens overweegt de rechtbank echter ten onrechte dat zij in de gedingsstukken en het verhandelde ter zitting onvoldoende aanknopingspunten vindt voor de conclusie dat verweerder onjuiste gegevens heeft verstrekt, nu verweerder volgens de rechtbank gemotiveerd heeft aangegeven waarom naar zijn mening dient te worden voorbijgegaan aan de conclusie van de taalanalyse. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat de opmerkingen van verweerder in de zienswijze, nader gehoor en in beroep volgens haar verder strekken dat enkel het maken van kritische kanttekeningen.

De rechtbank miskent hiermee dat uit de taalanalyse volgt dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot het Nuba-gebied en niet aannemelijk is dat hij behoort tot een Nuba bevolkingsgroep, dat een contra-expertise het aangewezen instrument is om deze conclusies van de taalanalyse te weerleggen en dat verweerder, ondanks dat hij in de gelegenheid is gesteld een contra-expertise uit te voeren, geen (volledige) contra-expertise heeft ingebracht. Nu verweerder van deze gelegenheid geen gebruik heeft gemaakt - verweerder heeft weliswaar een verzoek tot het uitvoeren van de tweede fase van de contra-expertise ingediend, maar stelt deze te hebben afgebroken - is er, reeds gelet hierom, geen grond voor het oordeel dat de ten aanzien van verweerder uitgevoerde taalanalyse onvoldoende zorgvuldig is geweest.

Vgl: - *AbRS 5 augustus 2003, 200302572/1 (productie 2)*.

- 4.6 De Staatssecretaris wijst er bovendien op dat de door verweerder gevoerde kritiek op de taalanalyse zich beperkt tot - kort samengevat - de mogelijkheid dat het Nubische dialect is verdrongen, dat hij met andere Arabische dialecten in aanraking is gekomen en dat in gesprek met sprekers van verschillende dialecten Arabisch aanpassing van de taal en het terugvallen op een neutrale vorm van het Arabisch mogelijk zijn. Met deze verklaringen ten aanzien van de mogelijkheid dat taal wordt beïnvloed

wordt niet alsnog de door verweerder gestelde herkomst en etniciteit aannemelijk gemaakt. De kritiekpunten van verweerder op het rapport taalanalyse zijn in de bestreden beschikking derhalve terecht gekwalificeerd als zogenaamde kritische kanttekeningen, die niet tot een ander oordeel kunnen leiden.

Vgl: - *AbRS 4 augustus 2003, 200302768/1, JV 2003, 471.*

- 4.7 De Staatssecretaris merkt nog op dat de conclusie in de taalanalyse dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot het Nuba-gebied en niet aannemelijk is dat hij behoort tot een Nuba bevolkingsgroep is gebaseerd op de constatering dat verweerder vloeiend een variant van Noord-Soedanees Arabisch spreekt dat consistent de kenmerken vertoont van het Arabisch zoals het in Soedan wordt gesproken door etnisch Arabieren, dat verweerder niet het Arabisch spreekt zoals het wordt gesproken door Arabische bevolkingsgroepen binnen het Nuba-gebied, dat zijn Arabisch consistent niet de kenmerken vertoont van het Arabisch zoals het in Soedan wordt gesproken door etnische Nuba's en dat verweerder geen kennis heeft van een Nuba-taal. Bovendien blijkt uit de taalanalyse dat de kennis van verweerder over zijn gestelde geboorte- en woonplaats veel lacunes vertoont, dat verweerder niet in staat is om gedetailleerde en correcte informatie te verstrekken omtrent zijn beweerde etnische achtergrond en dat het opvallend is dat verweerder spreekt over zijn stam en de Nuba's in het algemeen in de derde persoon meervoud. Ook ten aanzien van deze laatste aspecten, die niet zozeer betrekking hebben op de door verweerder gesproken taal, maar op het door verweerder kunnen verschaffen van concrete informatie omtrent zijn afkomst, wordt door verweerder geen afdoende verklaring gegeven.

Vgl: - *AbRS 9 februari 2007, 200606173/1, r.o. 2.2.3 - 2.2.4 (productie 3);*
- *AbRS 29 maart 2007, 200607305/1, r.o. 2.9.1 (productie 4).*

Met het oordeel van de rechtbank dat de opmerkingen van verweerder verder strekken dan enkel het maken van kritische kanttekeningen heeft de rechtbank het vorenstaande miskend.

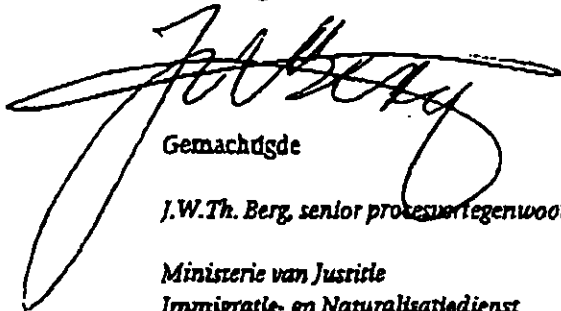
- 4.8 Dat de stelling van verweerder dat hij uit Soedan afkomstig is wordt onderbouwd met Ingezetenverklaringen, zoals de rechtbank overweegt, kan op geen enkele wijze afdoen aan de conclusies uit de taalanalyse, nu deze stelling zelfs wordt bevestigd door deze taalanalyse. De Staatssecretaris vermag dan ook niet in te zien hoe deze stelling de mening van verweerder dat dient te worden voorbij gegaan aan de conclusie van de taalanalyse kan onderbouwen.
- 4.9 De opmerking van de rechtbank dat het standpunt in de bestreden beschikking dat het overleggen van een document niet de aangewezen manier is om de resultaten van een taalanalyse te weerleggen onjuist is, miskent dat met de door verweerder overgelegde documenten geen verklaring wordt gegeven voor de in de taalanalyse gemotiveerde conclusie omtrent de afkomst van verweerder, zoals onder 4.7 van dit hoger beroepschrift is weergegeven. Daarenboven is in de door verweerder bestreden beschikking uitgebreid ingegaan op de door verweerder overgelegde documenten. In deze beschikking is – kort samengevat – aangegeven dat met de nationaliteitsverklaring, nog daargelaten dat niet wordt ingezien dat verweerder deze niet eerder heeft kunnen overleggen,

de etniciteit en afkomst van verweerder niet aannemelijk gemaakt kan worden en ten aanzien van de ingezetenenverklaringen, nog daargelaten dat de hierin neergelegde informatie niet overeenkomt met de door verweerder tijdens de gehoren verstrekte informatie, dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat deze documenten verweerder betreffen, nu verweerder zijn opgegeven identiteit nimmer heeft onderbouwd. Gelet hierop zijn deze documenten in de door verweerder bestreden beschikking terecht onvoldoende geacht om de resultaten van de taalanalyse te weerleggen. De rechtbank heeft zulks miskend.

5. Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 21 september 2006 ingestelde beroep.

Den Haag, 15 mei 2007



Gemachtigde

J.W.Th. Berg, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag
telefoon 070 7793998
telefax 070 7795506*